

Sygn. akt II K 598/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej-----

po rozpoznaniu w dniu 07 lipca 2016 r.

sprawy

J. K. (1)

urodz. (...) w Z.

syna P. i G. z d. P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 września 2015 roku w P. rejonu (...), województwa (...), kierował motorowerem marki (...) o numerach rejestracyjnych (...) 04 w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości, mając w kolejnych badaniach – I próba 0,72 mg/l, II próba 0,76 mg/l i III próba 1,47 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 28 września 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 394/11 za popełnienie czynu z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres pięciu lat oraz będąc uprzednio skazany wyżej wymienionym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi za czyn z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk

to jest o czyn z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk

I uznaje oskarżonego J. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk skazuje go na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie (...) (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. P. kwotę 1653,12 złotych (1344 zł + 309,12 zł jako podatek VAT), tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;

V na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 598/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 28 września 2015 roku około godz. 16.00 w P., na drodze wojewódzkiej łączącej L. ze Z., J. K. (1) kierował motorowerem marki (...) o numerach rejestracyjnych (...) 04 w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości. W chwili I badania miał 0,72 mg/l, II badania - 0,76 mg/l, a w chwili III badania - 1,47 promila alkoholu w wydychanym powietrzu. Alkohol spożywał bezpośrednio przed jazdą, był już uprzednio dwukrotnie karany za jazdę w stanie nietrzeźwości (wyroki sygn. akt VI K 118/09 oraz II K 394/11).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. K. (1) – k. 7-10, 55-57, 84-85,

zeznania świadka S. S.- k. 86-87,

zeznania świadka P. R.- k. 85-86,

zeznania świadka P. S. – k. 103-104,

zeznania świadka R. K.- k. 116,

protokół badania trzeźwości – k. 2,

kserokopia pisma P. S. – k. 11,

informacja ze Starostwa Powiatowego w Z. – k. 12.

J. K. (1) ma obecnie 37 lat, ma wykształcenie podstawowe, z zawodu jest sanitariuszem, ratownikiem górskim, utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga miesięcznie 1500 złotych, jest rozwiedziony, żyje w konkubinacie, ma 9 dzieci, był leczony odwykowo, nie leczony psychiatrycznie. Był wielokrotnie karany, w tym za czyn z art. 242§3 kk (wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Fabrycznej z dnia 14 września 2005 roku w sprawie XII K 556/05), z art.178a§1 kk (wyrok Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 24 maja 2007 roku w sprawie VI K 223/07), z art. 244 kk (wyrok Sądu Rejonowego VI Wydział Grodzki w Z. z dnia 29 kwietnia 2009 roku w sprawie VI K 118/09), z art. 178a§4 kk (wyrok Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 28 września 2011 roku w sprawie II K 394/11), z art. 244 kk (wyrok Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 10 grudnia 2012 roku w sprawie II K 553/12), z art.250a§1 kk w zw. z 250a§2 kk (wyrok Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 20 sierpnia 2015 roku w sprawie II K 213/15). W momencie popełnienia czynu obowiązywał go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczony wobec niego na okres lat pięciu wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 28 września 2011 roku w sprawie II K 394/11. Obecnie jest tymczasowo aresztowany w innej sprawie i pozostaje do dyspozycji Prokuratora Rejonowego w Złotoryi.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego- k. 7-8, 55-57,

karta karna – k. 13-14,

odpisy wyroków- k. 15, 23, 24, 25-26, 27-28, 29-30, 31-45, 46-51,

informacja o dochodach - k. 58.

J. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że jedynie prowadził obok siebie zepsuty motorower, który zepsuł mu się dzień wcześniej i który przechowywany był od dnia poprzedniego na posesji R. K. w P..

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości sądu.

Proces toczył się w trybie kontradiktoryjnym. W ocenie sądu, Prokurator przedstawił i przeprowadził na rozprawie dowody w pełni potwierdzające sprawstwo i winę oskarżonego, natomiast obrona nie przedstawiła dowodów tezy oskarżyciela obalających.

Wyjaśnienia oskarżonego w części, w której nie przyznał się do kierowania pojazdem, w ocenie sądu nie okazały się wiarygodne. Przeczą im zgodne zeznania świadków: S. S. i P. R., jednoznacznie wskazujących, iż widzieli bezpośrednio przed zatrzymaniem oskarżonego, jak jedzie na motorowerze. Fakt, iż pojazd później nie był sprawny wiarygodności zeznań świadków policjantów, w ocenie sądu, w żaden sposób nie podważa. Podkreślić bowiem trzeba, że świadek P. R. potwierdził, że po zatrzymaniu oskarżonego sprawdzał możliwość uruchomienia motoroweru, co jednak się nie udało. Zeznania świadków policjantów korespondują z zeznaniami świadka P. S. oraz treścią wystawionego przez niego zaświadczenia, a także z zeznaniami świadka R. K.. Świadek P. S. potwierdził, że motorower był uszkodzony w sposób nie pozwalający na kontynuację jazdy, wskazując jednocześnie, iż nie jest w stanie ustalić kiedy się to stało. Świadek R. K., wbrew wyjaśnieniom oskarżonego, jednoznacznie wskazał, że oskarżony, po naprawie motoroweru, wyjechał na nim z jego posesji, a nadto, iż naprawa ta miała miejsce tego samego dnia co wizyta policji, a nie w dniu poprzednim. Sąd miał na uwadze to, że w czasie wizyty policjantów na jego posesji, świadek R. K. początkowo wypierał się jakiegokolwiek kontaktu z oskarżonym, co mogło mieć wpływ na ocenę wiarygodności zeznań tego świadka. Podkreślić trzeba jednak, że ostatecznie świadek ten złożył zeznania zbieżne z zeznaniami świadków policjantów, a ponadto, mając na uwadze wspomniany już kontradiktoryjny model niniejszego procesu, świadek ten został zawnioskowany przez oskarżonego, a zatem z pewnością świadek ten nie potwierdził stawianej przez oskarżonego tezy dowodowej.

Pozostałe dowody nie budziły wątpliwości i sąd, uznając je za wiarygodne, ustalił stan faktyczny sprawy tak, jak to przedstawiono w poprzedniej części uzasadnienia (dla poczynienia ustaleń faktycznych nie miały znaczenia zeznania M. G.).

Sąd w pełni podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego co do kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego. Oskarżony prowadził bowiem motorower w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym, będąc już karany za taki czyn oraz w czasie obowiązującego go zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Zgodnie z art.178§4 kk zachowanie takie zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Wymierzając oskarżonemu karę, sąd, stosownie do treści art.53 kk, wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości jego czynu, które uznał za znaczne. Oskarżony J. K. (1) prowadził motorower w stanie znacznej nietrzeźwości, bez żadnej potrzeby życiowej, co choć w części mogłoby łagodzić wymowę jego zachowania, wracał bowiem do domu motorowerem, którego stan techniczny nie był zadowalający. Oskarżony prowadził ten pojazd na drodze wojewódzkiej o dość dużym natężeniu ruchu i w porze normalnego ruchu drogowego. Sąd wziął pod uwagę względy prewencji, w tym indywidualnej, gdyż oskarżony J. K. był kilkakrotnie karany za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a także względy prewencji generalnej, związane ze znaczną ilością tego typu występów, mimo surowej polityki karnej ustawodawcy w tym zakresie i licznych informacji medialnych o dużej liczbie zatrzymywanych nietrzeźwych kierowców. Mając na uwadze te okoliczności, sąd uznał za sprawiedliwe wymierzenie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, jako kary z całą pewnością nieprzekraczającej stopnia winy oskarżonego.

Z tych względów, na podstawie art. 178a§4 kk orzeczono, jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Mając na uwadze okoliczności związane z postawą oskarżonego, który mimo wielokrotnej karalności, jak również odbywania kary pozbawienia wolności, ponownie popełnił czyn zabroniony, Sąd uznał, iż nie zachodzą tu przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Stosuje się je bowiem wtedy, gdy sprawca w czasie

popelnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające do dla osiągnięcia celów kary, w szczególności zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.

Brak podstaw do stosowania wobec oskarżonego, innego rodzaju kary, przez zastosowanie art. 37a kk. Z uwagi na wielokrotną karalność oskarżonego, zdaniem sądu jedyną skuteczną karę może stanowić kara pozbawienia wolności.

Sąd miał obowiązek orzec wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, stosownie do art. 42§3 kk. Nie dostrzegł sąd żadnych powodów, aby uznać iż sytuacja oskarżonego to szczególnie wypadek, pozwalający na orzeczenie zakazu na inny okres, niż dożywotnio.

Ponadto, sąd miał obowiązek orzec wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie co najmniej 10 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej – stosownie do treści art. 43a§2 kk. Sąd określił wysokość świadczenia na tym poziomie minimalnym, z uwagi na trudną sytuację materialną i rodzinną oskarżonego.

Sąd zasądził także od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. P. koszty obrony oskarżonego, obliczone wg stawki minimalnej.

Mając na uwadze wspomnianą sytuację materialną i rodzinną oskarżonego, sąd uznał, iż nie jest on w stanie ponieść kosztów sądowych ani opłaty i orzekł, jak w punkcie V wyroku, zwalniając go z obowiązku uiszczenia tych należności.